

tage i det arbejde? Det arbejde bør man da have lov til at deltage i som et selvstændigt land.

Mit spørgsmål til udenrigsministeren går på: Er det ikke dårlige undskyldninger, vejen bliver brolagt med hele vejen igennem i den her sag? Først er det valget på Taiwan, der ikke er afsluttet. Så er der måske nogle forfatningsændringer på vej. Så er der det ene, så er der det andet, og så er der det tredje.

På et eller andet tidspunkt må man gøre boet op, så må man gøre sin stilling op. Er Danmark i en position, hvor vi vil prøve på at føre en selvstændig udenrigspolitik eller en selvstændig politik i forhold til de her organisationer? Er vi det? Jamen det er vi da. Derfor er det, at Danmark har en tradition for at kunne påvirke tingene ude omkring. Hvorfor vil vi så ikke det i den her sag, som er meget uskyldig?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er ikke nogen tvivl om, at regeringen ønsker at udbygge samarbejdet med Taiwan. Det har jeg nævnt, hvad angår kulturelle og økonomiske forhold, også de beskatningsmæssige forhold. Så det behøver der ikke være tvivl om her i Folketingssalen.

Men rent faktisk sidder jeg altså inde med en anden oplysning end den, hr. Skaarup har om WHO-eksperternes samarbejde under SARS-krisen. Og det gør hele Den Europæiske Union altså også, for i Den Europæiske Unions stemmeforklaring i WHO her forleden dag står der, at Den Europæiske Union byder den acces til Taiwan velkommen, som WHO's eksperter havde under SARS-krisen.

Kl. 10:35

Det vil sige, at så skulle hele EU være misinformeret. Hvis hr. Peter Skaarup har ret i, at de ikke var der, så er hele EU altså blevet misinformeret, for EU har udtalt, at de byder det velkommen, at WHO-eksperterne var der. Så det må være en faktisk fejl.

Og selvfølgelig fører vi en selvstændig udenrigspolitik, naturligvis, men i forhold til Taiwan og Kina har vi altså valgt i dette Folketing at stræbe efter en fælles EU-holdning, og det er der i dette spørgsmål, og det fremmer relationerne til Taiwan, men det fastholder etkinapolitikken, og det tror jeg er klogest.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det klare indtryk, der er på Taiwan, er, at man fik meget forsinket besked om, at SARS overhovedet var udbrudt. Dermed forsinkede man jo også muligheden for at kunne bekæmpe den epidemi, som i værste fald også kunne have spredt sig til Danmark og den vestlige verden. Derfor er det jo så vigtigt, at man er observatør, at man har det fulde samarbejde omkring de her ting.

Derfor kan det også undre, hvorfor den danske regering ikke vil arbejde for, at Taiwan får opfyldt det her fromme ønske om at være observatør i FN's Verdenssundhedsorganisation. Det skulle da ikke være det værste, der kunne ske for en dansk regering, at man kæmpede for det.

Jeg må indrømme, at med den række af ting, som vi i Dansk Folkeparti har arbejdet for at man gjorde for at udbygge relationerne til Taiwan – det handler om en dobbeltbeskatningsaftale, det handler om udbygning af et kulturelt samarbejde på forskellig vis – kan jeg ikke se, hvad det er, der skulle være i vejen for, at man så tager det lille ekstra initiativ, at Danmark i internationale fora arbejder for, at Taiwan kan blive observatør i FN's Verdenssundhedsorganisation. Det er da ikke for meget forlangt, at man gør det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Udenrigsministeren siger, at det er Danmarks linje at styrke samarbejdet med Taiwan. Det er positivt, og det er et fremskridt. Men jeg må sige, at det undrer mig, at Danmark så ikke bruger muligheden for at lægge et pres for at få Taiwan med som observatør i WHO, som en af de måder, man styrker sit samarbejde på. Det er jo for så vidt en ret elegant model, hvor regeringen ikke behøver at opgive etkinapolitikken, fordi forslaget ikke går på, at Taiwan skal optages i WHO som fuldt medlem, altså som land eller som stat, men netop som observatør.

Det undrer mig også, fordi der mig bekendt i hvert fald ikke er nogen i den danske regering, der har protesteret mod, at Taiwan godt kan være med i WTO – godt nok med den lidt fikse formulering geografisk enhed. Hvad er det egentlig, der gør, at man godt kan acceptere Tai-